

چهارم، مداخلات مستمر سیاسی و جابه‌جایی مقاماتی مانند وزرای کشور و دفاع، فرمانداران و رؤسای پلیس نیز بر عملکرد میدان نبرد ANDSF تأثیر گذاشت. یک ارتش برای عملکرد صحیح و مبارزه مؤثر در میدان نبرد به وحدت فرماندهی و تداوم رهبری نیاز دارد. رئیس ستاد ارتش مرکز ثقل سازمان او است و اگر به طور مداوم تغییر کند، بر سازمان تأثیر منفی می‌گذارد.

رئیس جمهور غنی مرتباً رهبران نظامی خود را در بحبوحه عقب‌نشینی ایالات متحده و تهاجم طالبان در سراسر افغانستان تغییر می‌داد. به عنوان مثال، غنی، سپهبد ولی محمد احمدزی، فرمانده ارتش افغانستان، سپهبد ولی محمد احمدزی را که در ماه ژوئن به این سمت منصوب شد، با فرمانده عملیات ویژه ارتش ملی افغانستان، ژنرال هیبت‌الله علیزایی، جایگزین کرد.

به همین ترتیب، او دو بار وزرای کشور و وزیر دفاع و شش فرمانده اصلی خود را در ماه‌های اخیر تغییر داد.

پنجم، استراتژی نظامی هوشمند طالبان در کنترل گذرگاه‌های مرزی اصلی، شاهراه‌های اصلی و محاصره شهرهای بزرگ، توانایی کابل را برای ارسال کمک‌ها و تدارکات فلج کرد. ارتباط بسیاری از واحدهای ارتش با بقیه کشور قطع شد و بنابراین مجبور به فرار از مرزهای کشورهای همسایه یا انحلال شدند.

در نهایت، علی‌رغم دریافت سال‌ها آموزش و میلیاردها دلار تجهیزات، ANDSF هرگز توانایی ایستادگی خود را توسعه نداد. در واقع، برای حفاظت از مناطق شهری کاملاً به

از سمت راست:
سپهبد ولی محمد احمدزی
و ژنرال هیبت‌الله علیزایی